

Твоя съмь, кажи ми, азъ
И до най-послѣдній часъ.

Нѣжно то момиче,
Славей красно птиче,
Жалостно пѣе.
Жално очи трые,
Бѣло лице мое
Въ сълзы що лѣе.
Първо либе плаче,
Този свѣтъ не раче,
Него този животъ.
Тѣнко платно шіе
Въ гробъ да ся покрые
Подъ дѣсченъ кивотъ;
Съ много жалость вече
Мами си изрѣче
За послѣдень пѣть:
Мамо, да прощавашъ;
Но ты себѣ ставашъ
На моя-та смърть.
Но и ты дѣтъ видишь
Милость да не видишь;
Щото не смилли
Двѣ души влюбени,